

UNA INDÚSTRIA MIL·LENÀRIA

Un poble es pot conèixer per peculiaritats del seu paisatge, pel caràcter urbanístic i monumental; també, però, el coneixem per condicionaments humans. Rasquera, poble que tanca la Ribera segons es va riu avall, és representat, en aquesta ocasió, precisament per una tasca transformada en costum que ha esdevingut una artesanía tan curiosa com desconeguda, que conserva avui encara tota l'autenticitat i senzillesa de milers d'anys enrera: la indústria del cabàs.

A Rasquera fan cabassos,
a Ginestar, cabassoles;
a Miravet fan graneres
i a Móra, plats i cassoles.

Veiem avui en aquesta cançó popular, representativa de feines riberenques en les quals apareix l'ús de la «pauma» com a matèria primera de què se servien els nostres avantpassats, que tan sols Rasquera continua trenant i cosint, *manufacturant les humils tiges de la planta del bargalló, perenne verdor de boscos i barrancs nostrats.*

Pels carrers costeruts, estrets i frescos de Rasquera encara és habitual veure artesanes feinejant amb el manoll de brins a les mans, trenant la llata o bé cosint un estri qualsevol de l'àmplia gamma dels que en el poble es fabriquen: cabassos de tota mida, senalls amb què les dones presumiran a l'hora d'anar a comprar, breçsols, catifes, estalvis, plàteres, arons, sitis, peces totes que ajudaran la mestressa rasquerana en els quefers casolans, o bé les que l'home usa exclusivament com a camperol: sàrries, barrets, ulleres per als animals de càrrega i tantes peces utilitzades encara avui dia.

Xoca que en ple segle XX es conservi, actual i fresca, una artesanía de la qual es té notícia fidel que ja als 3000 anys abans de Crist hi treballaven els remotíssims pobladors de Palestina. Per això, per aquest gest tan inimaginable de pervivència, hem volgut representar Rasquera a través d'aquesta artesanía admirable.